

Nene hatyn

Category: Kitapcy, Zenan şahsyýetler
написано kitapcy | 23 январа, 2025
Nene hatyn NENE HATUN

Nene Hatun (1857-22 Mayıs 1955), Erzurum'da doğdu. 98 yıl Erzurum'da yaşadıktan sonra yine Erzurum'da, zatürre hastalığından hayata vedâ etti. Ölümünden üç ay önce Türk Kadınlar Birliği tarafından yılın annesi seçilmişti.

Tarihimizde 93 Harbi olarak anılan 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı sırasında, Erzurum'daki Aziziye Tabyası'nın savunulmasında kahramanca çalıştı. Adını bu şekilde tarihe yazdırdı. Mücâdeleye, küçük yaştaki oğlunu ve kızını evde bırakarak katılmıştı. O sıralarda 20 yaşlarında genç bir gelindi.

7 Kasım 1877 gününün gece yarısında, bölge halkından olan Osmanlı vatandaşı Ermeni çeteleri Erzurum'un Aziziye Tabyası'na girmeyi başarmışlardı. Tabyayı koruyan Türk askerlerini öldürdüler. Arkadan gelen Rus askerleri, hiçbir mukavemetle karşılaşmaksızın tabyayı ele geçirdiler.

Baskından yaralı olarak kurtulmayı başaran bir er, şehir merkezine ulaşp kara haberi Erzurum'lılara ulaştırdı. Sabah ezanından hemen sonra minârelerden şehir halkına duyuru yapıldı. "Moskof askeri Aziziye Tabyası'nı ele geçirdi." Bu haber, Erzurum halkı tarafından, vatan savunması için emir telakki edildi. Silâhı olan silâhını, olmayanlar; balta, tırpan, kazma, kürek, sopa ve taşları ellerine alarak Tabya'ya doğru koşmaya başladı. Kadın – erkek tüm Erzurum halkı yollara dökülmüştü. Koşanlar arasında, erkeği cephede çarpışan bir tâze gelin de vardı. Ağabeyi bir gün önce cepheden yaralı olarak gelmiş ve kollarında can vermişti . Üç aylık bebeğini emzirmiş, "Seni bana Allah verdi. Ben de O'na emânet ediyorum." Diyerek vedâlaştıktan sonra birkaç saat önce ölen ağabeyinin kasaturasını alarak sokağa fırlamıştı.

Erzurumlular, ölüme gittiklerini bildikleri halde, Aziziye Tabyası'na doğru koşuyordu. Tabyaya yerleşmiş olan Rus askerleri, gelenlere yaylım ateşi açtı. Ön sıradakiler o anda şehit oldular. Arkadakiler, geri çekilmek yerine daha bir kararlı ve hızlı olarak ileri atıldılar. Demir kapılar kırılıp içeri girildi. Boğaz boğaza bir savaş başladı. Mükemmel silâhlarla donanmış Moskof ordusu, baltalı – tırpanlı, taşlı – sopalı eğitimsiz halk karşısında ancak yarım saat tutunabildi. 2300 Moskof öldürölüp, Tabya geri alındı. Türkler, 1000 kadar şehit vermişlerdi.

Hemen yaralıların tedâvisine başlandı. Nene Hâtun da yaralılar arasındaydı. Fakat o yarasına aldırmıyor, evindeki bebeğini unutmuş, diğer yaralıların kanını durdurabilmek, yaralarını sarmak için çırpınıyordu. Nene Hâtun böyle bir ortamda tanındı ve saygı ile sevildi.

O'nun, vatan için gece başlayan mücâdelesini, tüm düşman Erzurum'dan kovuluncaya kadar devam etti. Erzurum'un her karış toprağında cephâne taşıyarak, yaralılara hemşirelik yaparak, yemek pişirerek, su dağıtarak, hizmetten hizmete koşarak destanlaştı. Gazi Ahmet Muhtar Paşa'nın zaferinde Nene Hâtun'un ve O'nun vatan aşkını paylaşan sivil insanların da payı vardı.

Savaşın sonu da Nene Hâtun, destan kahramanlarına yaraşır bir asâletle yaşadı. Kendisini ziyâret eden NATO'da görevli Amerika'lı subayın bir sorusuna: "O zaman vazifemi yapmıştım. Bu gün de ilerlemiş yaşıma rağmen aynı hizmeti, daha mükemmeliyle yapacak güç ve heyecana sahibim." cevabını vermişti.

yenidenergenekon.com

<http://www.kimkimdir.gen.tr/> Zenan şahsyîyetler